

**КОРЕШОК ПОВЕСТКИ
О ВЫЗОВЕ**

Повестка на имя гр. РФ
ТИТОВ

Михаил Викторович

о явке «25» июня

2026 года в «16» час.

в каб. № 72

следственного отдела

Управления СБ Украины в

Закарпатской области,

г. Ужгород, ул. Довжен-

(адреса органу досудебного

ка, 3

расследования)

для обеспечения участия в

допросе в качестве подоз-

реваемого и проведении

иных следственных/про-

цессуальных действий

(название процессуального действия)

в уголовном производстве:

№ 22025070000000127

(номер КП)

ПОЛУЧИЛ

(роспись лица об получении повестки

и ознакомлении с содержанием ст.ст.
138, 139 УПК Украины)

ОЗНАКОМЛЕН

(иные данные, которые подтверждают
факт вручение либо ознакомление)

**Повестку о вызове
вручил**

(роспись лица, которая вручила

повестку о вызове)

« » 20 года

ПОВЕСТКА О ВЫЗОВЕ

Гр. РФ ТИТОВ Михаил Викторович, 20.03.1980 г.р.

(фамилия, имя и отчество)

зарегистрирован по адресу: РФ, Мурманская обл.,

г. Полярный, ул. Гаджиева, 2/84, согласно требованиям

ст.ст. 133, 135 УПК Украины, **Вам необходимо прибыть**

«25» июня 2026 года в «16» час. в каб. № 72 следственного

отдела Управления СБ Украины в Закарпатской области, по

адресу: г. Ужгород, ул. Довженка, 3 (к следователю

Белей В.В.), для обеспечения участия в допросе и проведении

иных следственных/процессуальных действий

(название следственной/процессуального действия)

в уголовном производстве № 22025070000000127

(номер КП)

в качестве

подозреваемого

(процессуальный статус, в котором пребывает вызванное лицо)

Статья 138. Уважительные причины неприбытия лица на вызов

1. Уважительными причинами неприбытия лица на вызов есть:

- 1) задержание, содержание под стражей или отбывание наказания;
- 2) ограничение свободы передвижения в результате действия закона или судебного решения;
- 3) обстоятельства непреодолимой силы (эпидемии, военные события, стихийные бедствия или другие подобные обстоятельства);
- 4) отсутствие лица в месте жительства в течение длительного времени в результате командировки, путешествия и т.п.;
- 5) тяжелая болезнь или пребывание в учреждении здравоохранения в связи с лечением или беременностью при невозможности временно покинуть это заведение;
- 6) смерть близких родственников, членов семьи или других близких лиц или серьезная угроза их жизни;
- 7) несвоевременное получение повестки о вызове;
- 8) другие обстоятельства, объективно исключающие появление лица по вызову.

Статья 139. Последствия неприбытия по вызову

1. Если подозреваемый, обвиняемый, свидетель, потерпевший, гражданский ответчик, который был в установленном УПК Украины порядке вызван (в частности, подтверждение получения им повестки о вызове или ознакомление с ее содержанием другим путем), не явился без уважительных причин или не сообщил о причинах своего неприбытия, на него налагается денежное взыскание в размере: - от 0,25 до 0,5 размера минимальной заработной платы – в случае неприбытия по вызову следователя, прокурора; - от 0,5 до 2 размеров минимальной заработной платы – в случае неприбытия по вызову следственного судьи, суда;

2. В случае, установленном частью первой настоящей статьи, к подозреваемому, обвиняемому, свидетелю, может быть применен повод.

3. За злостное уклонение от явки свидетель потерпевший несут ответственность, установленную законом

Старший следователь в ОВС следственного отдела
Управления СБ Украины
в Закарпатской области

М.П.

Василий БЕЛЕЙ

«19» июня 2026 года

**КОРЕШОК ПОВЕСТКИ
О ВЫЗОВЕ**

Повестка на имя гр. РФ
ТИТОВ

Михаил Викторович

о явке «26» июня

2026 года в «16» час.

в каб. № 72

следственного отдела

Управления СБ Украины в

Закарпатской области,

г. Ужгород, ул. Довжен-

ка, 3

(адреса органу досудебного

расследования)

для обеспечения участия в

допросе в качестве подозре-

ваемого и проведении

иных следственных/про-

цессуальных действий

(название процессуального действия)

в уголовном производстве:

№ 22025070000000127

(номер КП)

ПОЛУЧИЛ

(роспись лица об получении повестки

и ознакомлении с содержанием ст.ст.

138, 139 УПК Украины)

ОЗНАКОМЛЕН

(иные данные, которые подтверждают

факт вручение либо ознакомление)

Повестку о вызове

вручил

(роспись лица, которая вручила

повестку о вызове)

«__» _____ 20__ года

ПОВЕСТКА О ВЫЗОВЕ

Гр. РФ ТИТОВ Михаил Викторович, 20.03.1980 г.р.

(фамилия, имя и отчество)

зарегистрирован по адресу: РФ, Мурманская обл.,

г. Полярный, ул. Гаджиева, 2/84, согласно требованиям

ст.ст. 133, 135 УПК Украины, **Вам необходимо прибыть**

«26» июня 2026 года в «16» час. в каб. № 72 следственного

отдела Управления СБ Украины в Закарпатской области, по

адресу: г. Ужгород, ул. Довженка, 3 (к следователю

Белей В.В.), для обеспечения участия в допросе и проведении

иных следственных/процессуальных действий

(название следственной/процессуального действия)

в уголовном производстве № 22025070000000127

(номер КП)

в качестве подозреваемого

(процессуальный статус, в котором пребывает вызванное лицо)

Статья 138. Уважительные причины неприбытия лица на вызов

1. Уважительными причинами неприбытия лица на вызов есть:

- 1) задержание, содержание под стражей или отбывание наказания;
- 2) ограничение свободы передвижения в результате действия закона или судебного решения;
- 3) обстоятельства непреодолимой силы (эпидемии, военные события, стихийные бедствия или другие подобные обстоятельства);
- 4) отсутствие лица в месте жительства в течение длительного времени в результате командировки, путешествия и т.п.;
- 5) тяжелая болезнь или пребывание в учреждении здравоохранения в связи с лечением или беременностью при невозможности временно покинуть это заведение;
- 6) смерть близких родственников, членов семьи или других близких лиц или серьезная угроза их жизни;
- 7) несвоевременное получение повестки о вызове;
- 8) другие обстоятельства, объективно исключаящие появление лица по вызову.

Статья 139. Последствия неприбытия по вызову

1. Если подозреваемый, обвиняемый, свидетель, потерпевший, гражданский ответчик, который был в установленном УПК Украины порядке вызван (в частности, подтверждение получения им повестки о вызове или ознакомление с ее содержанием другим путем), не явился без уважительных причин или не сообщил о причинах своего неприбытия, на него налагается денежное взыскание в размере: - от 0,25 до 0,5 размера минимальной заработной платы – в случае неприбытия по вызову следователя, прокурора; - от 0,5 до 2 размеров минимальной заработной платы – в случае неприбытия по вызову следственного судьи, суда;

2. В случае, установленном частью первой настоящей статьи, к подозреваемому, обвиняемому, свидетелю, может быть применен повод.

3. За злостное уклонение от явки свидетель потерпевший несут ответственность, установленную законом

Старший следователь в ОВС следственного отдела

Управления СБ Украины

в Закарпатской области

Василий БЕЛЕЙ

«19» июня 2026 года

**КОРЕШОК ПОВЕСТКИ
О ВЫЗОВЕ**

Повестка на имя гр. РФ
ТИТОВ

Михаил Викторович

о явке «29» июня

2026 года в «16» час.

в каб. № 72

следственного отдела

Управления СБ Украины в

Закарпатской области,

г. Ужгород, ул. Довжен-

ка, 3

(адреса органу досудебного

расследования)

для обеспечения участия в

допросе в качестве подоз-

реваемого и проведении

иных следственных/про-

цессуальных действий

(название процессуального действия)

в уголовном производстве:

№ 22025070000000127

(номер КП)

ПОЛУЧИЛ

(роспись лица об получении повестки

и ознакомлении с содержанием ст.ст.

138, 139 УПК Украины)

ОЗНАКОМЛЕН

(иные данные, которые подтверждают

факт вручение либо ознакомление)

Повестку о вызове

вручил _____

(роспись лица, которая вручила

повестку о вызове)

« » _____ 20 года

ПОВЕСТКА О ВЫЗОВЕ

Гр. РФ ТИТОВ Михаил Викторович, 20.03.1980 г.р.

(фамилия, имя и отчество)

зарегистрирован по адресу: РФ, Мурманская обл.,

г. Полярный, ул. Гаджиева, 2/84, согласно требованиям

ст.ст. 133, 135 УПК Украины, **Вам необходимо прибыть**

«29» июня 2026 года в «16» час. в каб. № 72 следственного

отдела Управления СБ Украины в Закарпатской области, по

адресу: г. Ужгород, ул. Довженка, 3 (к следователю

Белей В.В.), для обеспечения участия в допросе и проведении

иных следственных/процессуальных действий

(название следственной/процессуального действия)

в уголовном производстве № 22025070000000127

(номер КП)

в качестве подозреваемого

(процессуальный статус, в котором пребывает вызванное лицо)

Статья 138. Уважительные причины неприбытия лица на вызов

1. Уважительными причинами неприбытия лица на вызов есть:

1) задержание, содержание под стражей или отбывание наказания;

2) ограничение свободы передвижения в результате действия закона

или судебного решения;

3) обстоятельства непреодолимой силы (эпидемии, военные события,

стихийные бедствия или другие подобные обстоятельства);

4) отсутствие лица в месте жительства в течение длительного времени

в результате командировки, путешествия и т.п.;

5) тяжелая болезнь или пребывание в учреждении здравоохранения в

связи с лечением или беременностью при невозможности временно

покинуть это заведение;

6) смерть близких родственников, членов семьи или других близких

лиц или серьезная угроза их жизни;

7) несвоевременное получение повестки о вызове;

8) другие обстоятельства, объективно исключающие появление лица

по вызову.

Статья 139. Последствия неприбытия по вызову

1. Если подозреваемый, обвиняемый, свидетель, потерпевший,

гражданский ответчик, который был в установленном УПК Украины

порядке вызван (в частности, подтверждение получения им повестки

о вызове или ознакомление с ее содержанием другим путем), не

явился без уважительных причин или не сообщил о причинах своего

неприбытия, на него налагается денежное взыскание в размере: - от

0,25 до 0,5 размера минимальной заработной платы – в случае

неприбытия по вызову следователя, прокурора; - от 0,5 до 2 размеров

минимальной заработной платы – в случае неприбытия по вызову

следственного судьи, суда;

2. В случае, установленном частью первой настоящей статьи, к

подозреваемому, обвиняемому, свидетелю, может быть применен

повод.

3. За злостное уклонение от явки свидетель потерпевший несут

ответственность, установленную законом

Старший следователь в ОВС следственного отдела

Управления СБ Украины

в Закарпатской области

М.П.

Василий БЕЛЕЙ

«19» июня 2026 года

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Управління Служби безпеки України в Закарпатській області

Слідчий відділ

вул. Довженка, 3, м. Ужгород, 88000, тел. (0312) 61-61-31

www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu_zak_sv07@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001562

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру у вчиненні кримінального правопорушення (злочину)

місто Ужгород

«19» червня 2026 року

Старший слідчий в ОВС слідчого відділу Управління Служби безпеки України в Закарпатській області підполковник юстиції Белей Василь Васильович, розглянувши матеріали досудового розслідування кримінального правопорушення, відомості про яке внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань 21.08.2025 за № 22025070000000127, встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення (злочину), відповідно до статей 2, 4, 22, 36, 40, 42, 276, 277, 278 Кримінального процесуального кодексу України, -

ПОВІДОМИВ:

ТІТОВУ Михайлу Вікторовичу,

20.03.1980 р.н., уродженцю м. Ярославль РРФСР, громадянину Російської Федерації, адреса реєстрації та проживання: РФ, Мурманська обл., м. Полярний, вул. Гаджиева, буд. 2, кв. 84, паспорт громадянина РФ серії 7803 № 988230, ПІН 511690134306, начальнику штабу – заступнику командира 30 дивізії надводних кораблів Чорноморського флоту Військово-морського флоту Збройних сил РФ, капітану 1 рангу,

про підозру у вчиненні ним кримінального правопорушення (злочину), передбаченого ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК України, тобто у порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчинених за попередньою змовою групою осіб.

З лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації (далі - РФ) проти України та окупацією частини території України. У ході вказаного міжнародного збройного конфлікту, 24.02.2022 президент РФ оголосив початок так званої спеціальної військової операції, що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення Збройних сил РФ (далі – ЗС РФ), інших збройних формувань РФ та підконтрольних їм угруповань іррегулярних збройних формувань на територію України.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема, резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300 (2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи

«Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти РФ та ін.)».

Відповідно до ст. 2, спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Відповідно до ст. 48 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977 (далі – Додаткового протоколу I), для забезпечення поваги й захисту цивільного населення та цивільних об'єктів сторони, що перебувають у конфлікті, повинні завжди розрізняти цивільне населення й комбатантів, а також цивільні й військові об'єкти та відповідно спрямовувати свої дії тільки проти військових об'єктів.

Відповідно до п. 1 ст. 51 Додаткового протоколу I, цивільне населення й окремі цивільні особи користуються загальним захистом від небезпек, що виникають у зв'язку з військовими операціями. З метою здійснення цього захисту, на доповнення до інших застосовуваних норм міжнародного права, за всіх обставин слід додержувати таких норм.

Крім того, згідно п. 2 ст. 51 Додаткового протоколу I, цивільне населення як таке, а також окремі цивільні особи не повинні бути об'єктом нападів. Заборонено акти насильства чи погрози насильством, які мають головною метою тероризувати цивільне населення як і сам терор цивільного населення.

Згідно п. 1 ст. 52 Додаткового протоколу I, цивільні об'єкти не повинні бути об'єктом нападу або репресалій. Цивільними об'єктами є всі ті об'єкти, які не є військовими об'єктами, як вони визначені в п. 2.

У п. 2 ст. 52 Додаткового протоколу I йдеться про те, що напади повинні суворо обмежуватися об'єктами. Що стосується військових об'єктів, то військові об'єкти обмежуються тими об'єктами, які через свій характер, розміщення, призначення або використання вносять ефективний вклад у військові дії і повне або часткове руйнування, захоплення чи нейтралізація яких за існуючих у даний момент обставин дає явну військову перевагу.

У відповідності до п. 1 ст. 57 Додаткового протоколу I, при проведенні військових операцій повинна постійно виявлятися турбота про те, щоб оберігати цивільне населення, цивільних осіб і цивільні об'єкти.

Згідно п. 2 ст. 57 Додаткового протоколу I, щодо нападів вживаються такі запобіжні заходи:

а) ті, хто планує напад або приймає рішення про його здійснення:

а.1) роблять все практично можливе, щоб пересвідчитися в тому, що об'єкти нападу не є ні цивільними особами, ні цивільними об'єктами й не підлягають особливому захисту, а є військовими об'єктами у значенні п. 2 ст. 52, і що згідно з положенням цього Протоколу напад на них не заборонено;

а.2) вживають усіх практично можливих запобіжних заходів при виборі засобів і методів нападу з тим, щоб уникнути випадкових втрат життя серед цивільного населення, поранення цивільних осіб і випадкової шкоди цивільним об'єктам і, в усякому випадку, звести їх до мінімуму;

а.3) утримуються від прийняття рішень про здійснення будь-якого нападу, який, як можна очікувати, викличе випадкові втрати життя серед цивільного населення, поранення цивільних осіб і завдасть випадкової шкоди цивільним об'єктам або те й інше разом, що було б надмірним щодо конкретної і прямої воєнної переваги, яку передбачається одержати;

б) напад відміняється або зупиняється, якщо стає очевидним, що об'єкт не є воєнним, що він підлягає особливому захисту, або що напад, як можна очікувати, викличе випадкові втрати життя серед цивільного населення, поранення цивільних осіб і завдасть випадкової шкоди цивільним об'єктам або те й інше разом, що було б надмірним щодо конкретної і прямої воєнної переваги, яку передбачається отримати;

с) робиться ефективно завчасне попередження про напади, які можуть торкнутися цивільного населення, за винятком тих випадків, коли обставини цього не дозволяють.

Статтею 25 Положення про закони і звичаї війни на суходолі Додатку до IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі від 18.10.1907 (Гаазька Конвенція), забороняється будь-яким способом атакувати чи бомбардувати незахищені міста, селища, житлові будинки чи споруди.

Пунктом g ст. 23 Положення про закони і звичаї війни на суходолі Додатку до IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі від 18.10.1907 (Гаазька Конвенція), крім заборон, передбачених спеціальними конвенціями, особливо забороняється знищувати або захоплювати власність ворога, крім випадків, коли таке знищення або захоплення настійно вимагається військовою необхідністю.

Відповідно до ст. 8(2)(b)(i) Римського статуту Міжнародного кримінального суду, грубі порушення Женевських конвенцій від 12.08.1949, а саме: умисне спрямування нападів на цивільне населення як таке або на окремих цивільних осіб, що не беруть безпосередньої участі у воєнних діях, вважається воєнним злочином. Також, воєнним злочином є умисне спрямування нападів на цивільні об'єкти, тобто об'єкти, що не є військовими цілями, відповідно до ст. 8 (2)(b)(ii) Римського статуту Міжнародного кримінального суду.

Ці положення встановлюють чітку заборону на будь-які дії, спрямовані на руйнування чи пошкодження об'єктів, що не мають військового значення, у контексті міжнародних збройних конфліктів.

Досудовим розслідуванням встановлено, що до широкомасштабного збройного вторгнення на територію України, в умовах міжнародного збройного конфлікту, в рамках так званої спеціальної військової операції, діючи в межах замислу стратегічної операції з ураження цивільних об'єктів на території України, причетне військове керівництво РФ та командування Чорноморського флоту Військово-морського флоту ЗС РФ (далі - ЧФ ВМФ ЗС РФ), на яке, згідно наперед розробленого плану, покладалося здійснення збройного вторгнення у вигляді проведення ракетних обстрілів цивільних об'єктів з кораблів флоту, які знаходяться в акваторії Чорного моря.

Зокрема, до вищевказаних злочинних дій причетне командування ЧФ ВМФ ЗС РФ, в особі командувача ЧФ ВМФ ЗС РФ адмірала Пінчука Сергія Михайловича, 26.07.1971 р.н. та начальника штабу – першого заступника командувача ЧФ ВМФ ЗС РФ віце-адмірала Романова Аркадія Юрійовича, які діючи за попередньою змовою між собою, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 21.08.2025, залучили командування з'єднання кораблів, зокрема 30 дивізії надводних кораблів (далі – 30 днк) ЧФ ВМФ ЗС РФ, в особі командира 30 днк ЧФ ВМФ ЗС РФ контр-адмірала Кузьміна Володимира В'ячеславовича, 19.10.1979 р.н. та начальника штабу – заступника командира 30 днк ЧФ ВМФ ЗС РФ капітана 1 рангу Тітова

Михайла Вікторовича, 20.03.1980 р.н., які у свою чергу залучили командира фрегату пр. 11356 «Адмирал Макаров», бортовий № 499 (далі – фрегат «Адмирал Макаров») 30 днк ЧФ ВМФ ЗС РФ капітана 3 рангу Гаврильченка Сергія Андрійовича, 23.05.1991 р.н.

Встановлено, що з червня 2023 року та щонайменше до 21.08.2025 (включно), більш точні дати на цей час досудовим слідством не встановлені, військовослужбовець ЧФ ВМФ ЗС РФ капітан 1 рангу Тітов М.В. проходив військову службу на посаді начальника штабу – заступника командира 30 днк ЧФ ВМФ ЗС РФ.

Очолований Тітовим М.В. у вказаний період штаб 30 днк ЧФ ВМФ ЗС РФ є головним органом управління та командування тактичного з'єднанням ЧФ, що об'єднує надводні бойові кораблі різних класів та призначені для виконання оперативних і бойових завдань у складі флоту, зокрема забезпечення військово-морської присутності, охорони морських комунікацій, участі в морських операціях, завдання ракетно-артилерійських ударів по морських і наземних цілях, а також залучення до бойових дій у межах збройної агресії РФ проти України.

У відповідності до нормативно-правових актів РФ, зокрема Корабельного статуту ВМФ (затверджений указом президента РФ від 31.07.2022 № 511 «Про затвердження Корабельного статуту ВМФ»), начальник штабу – заступник командира 30 днк ЧФ ВМФ ЗС РФ Тітов М.В., з отриманням бойового наказу (розпорядження) від штабу ЧФ ВМФ ЗС РФ, повинен був:

- усвідомити поставлене завдання;
- оцінити обстановку;
- провести необхідні тактико-спеціальні розрахунки і виробити пропозицій посадових осіб штабу для забезпечення прийняття рішення командиром дивізії;
- при розробці замислу командиром 30 днк, готувати та доповідати командирю 30 днк необхідні йому пропозиції, довідки та розрахунки;
- після затвердження замислу (рішення) командиром 30 днк, організувати розроблення та доведення бойового наказу дивізії та бойових розпоряджень силами (зокрема фрегату «Адмирал Макаров»);
- організувати роботу штабу дивізії щодо прийняття рішення командира на виконання постановленого командувачем ЧФ завдання, підписує рішення;
- організувати роботу штабу дивізії щодо розробки бойового наказу та бойових розпоряджень підпорядкованим силам зокрема фрегату «Адмирал Макаров», які він підписує;
- при виконанні завдання організувати роботу штабу щодо безпосереднього управління підпорядкованими силами, зокрема фрегатом «Адмирал Макаров».

При постановці завдань командирю фрегату «Адмирал Макаров» Тітов М.В. повинен був довести:

- основні та запасні об'єкти удару із зазначенням географічних (топографічних координат точок прицілювання), розмірів і характеру цілей;
- час нанесення ударів;
- витрату ракет на кожен об'єкт та точки націлювання;
- запас ракет для ураження незапланованих цілей або для ударів по надводних цілях;
- основні та запасні райони вогневих позицій.

Так, для реалізації злочинного умислу, направлено на тероризування цивільного населення України, шляхом нанесення ракетних ударів ЗС РФ, у тому числі силами ЧФ ВМФ ЗС РФ, з метою залякування цивільного населення України, припинення роботи промислових підприємств, створення умов для постійної напруги у суспільстві, переслідуючи у такий спосіб за мету примусити керівництво України піти на вигідні для РФ територіальні та політичні поступки, вище військово

командування РФ, у невставлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше серпня 2025 року залучили сили та засоби ЧФ ВМФ ЗС РФ, зокрема командувача ЧФ ВМФ ЗС РФ Пінчука С.М., начальника штабу – першого заступника командувача ЧФ ВМФ ЗС РФ Романова А.Ю., командира 30 днк ЧФ ВМФ ЗС РФ Кузьміна В.В., начальника штабу – заступника командира 30 днк ЧФ ВМФ ЗС РФ Тітова М.В., командира фрегату «Адмірал Макаров» Гаврильченка С.А. та інших невстановлених у ході досудового слідства осіб.

При цьому, політичне і військове керівництво РФ разом із Пінчуком С.М., Романовим А.Ю., Кузьмінім В.В., Тітовим М.В. знали та розуміли, що цивільні об'єкти у населених пунктах на всій території України перебувають під охороною норм міжнародного гуманітарного права, які забороняють піддавати їх нападам і знищенню. Указані цивільні об'єкти за своїм призначенням не відносяться до об'єктів військового характеру, не надають воєнної переваги, не використовуються у військових цілях та не вносять ефективний вклад у воєнні дії.

У подальшому, не пізніше 21.08.2025, більш точні дати на цей час досудовим слідством не встановлені, Пінчук С.М., Романов А.Ю., Кузьмін В.В. та Тітов М.В., перебуваючи у невстановлених досудовим слідством місцях, виконуючи спільний злочинний план, діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб з військовим командуванням РФ, усвідомлюючи тяжкі наслідки у вигляді поранення значної кількості цивільних осіб та пошкодження цивільного об'єкту, бажаючи настання таких наслідків, в порушення ст. 48, п. 1 ст. 51, п. 2 ст. 51, п. 1 ст. 52, п. 2 ст. 52, п. 1 ст. 57 та п. 2 ст. 57 Додаткового протоколу I, п. g ст. 23 та ст. 25 Гаазької Конвенції, ст. 8(2)(b)(i) та ст. 8(2)(b)(ii) Римського статуту Міжнародного кримінального суду, забезпечили нанесення з фрегату «Адмірал Макаров», зі складу 30 днк ЧФ ВМФ ЗС РФ, ударів двома крилатими ракетами морського базування ЗМ-14Т «Калібр» універсального корабельного стрільбового комплексу ЗК-14 «Калібр-НК» по цивільному підприємству «Господарське товариство у формі товариства з обмеженою відповідальністю завод «Флекстронікс ТзОВ», ідентифікаційний код юридичної особи 32221224 (далі – завод «Флекстронікс ТзОВ»), розташованого за адресою: Закарпатська обл., м. Мукачево, вул. Березівська-бічна, буд. 4.

Завод «Флекстронікс ТзОВ» – це велике цивільне підприємство з виробництва електричних побутових приладів (споживчої, медичної та телекомунікаційної електроніки, зокрема, фітнес-трекерів, пристроїв моніторингу та побутової техніки для світових брендів) виробництва інших виробів із пластмас, яке є частиною глобальної американської корпорації «Flex».

Для виконання відведеної ролі з реалізації вищевказаного спільного злочинного плану, Тітов М.В., в невстановлений досудовим слідством час та місці, але не пізніше серпня 2025 року, отримав бойовий наказ (розпорядження) від штабу ЧФ ВМФ ЗС РФ, в особі Пінчука С.М. та Романова А.Ю., які попередньо вказаний бойовий наказ (розпорядження) отримали від вищого політичного та військового керівництва РФ (головного штабу ВМФ ЗС РФ), щодо нанесення ракетного удару по цивільному об'єкту заводу «Флекстронікс ТзОВ».

Надалі, Тітов М.В., усвідомлюючи замисел старших командирів щодо нанесення ракетних ударів по цивільному об'єкту на території України, організував роботу штабу 30 днк ЧФ ВМФ ЗС РФ з розробки та віддання бойового наказу (розпорядження) командирі фрегату «Адмірал Макаров» 30 днк ЧФ ВМФ ЗС РФ Гаврильченку С.А. щодо нанесення з корабельного ракетного пускового комплексу ЗС14 «Калібр-НК» ударів двома керованими високоточними крилатими ракетами типу ЗМ-14 «Калібр», з визначеними координатами місця розташування цивільного об'єкту заводу «Флекстронікс ТзОВ». Прийняте рішення щодо віддання вказаного

бойового наказу (розпорядження) командира фрегату «Адмирал Макаров» 30 днк ЧФ ВМФ ЗС РФ, Тітовим М.В., як начальником штабу – заступником командира 30 днк ЧФ ВМФ ЗС РФ, узгоджувалось та підписувалось спільно з командиром 30 днк ЧФ ВМФ ЗС РФ Кузьмінім В.В.

Прийняте Тітовим М.В. рішення включало в себе, зокрема: усвідомлення бойового наказу (розпорядження) щодо нанесення ракетного удару по цивільному об'єкту заводу «Флекстрікс ТзОВ»; орієнтування командира фрегату «Адмирал Макаров» щодо отриманого бойового наказу (розпорядження); вироблення замислу виконання поставленого завдання, його затвердження у командувача ЧФ ВМФ ЗС РФ та доведення його безпосередньо командира фрегату «Адмирал Макаров» 30 днк ЧФ ВМФ ЗС РФ Гаврильченку С.А.

При цьому, Тітов М.В. усвідомлював, що завод «Флекстрікс ТзОВ», є цивільним об'єктом у розумінні п. 1 ст. 52 Додаткового протоколу I, який перебуває під захистом міжнародного гуманітарного права та не повинен бути об'єктом нападів, а також що його дії можуть призвести до пошкодження цивільного об'єкту та нанесення тілесних ушкоджень цивільним особам.

Після цього, Гаврильченко С.А., перебуваючи на фрегаті «Адмирал Макаров» 30 днк ЧФ ВМФ ЗС РФ, який знаходився на зовнішньому рейді порту Новоросійськ у Чорному морі на південь від мису Мисхако, 21.08.2025, шляхом віддання наказів і розпоряджень невстановленим на цей час досудовим слідством підпорядкованим йому військовослужбовцям, забезпечив нанесення ударів з корабельного ракетного пускового комплексу ЗС14 «Калібр-НК» двома керованими високоточними крилатими ракетами типу ЗМ-14 «Калібр» (приблизний час пуску ракет 02 год. 55 хв. - 03 год. 00 хв.) по території заводу «Флекстрікс ТзОВ» за адресою: Закарпатська обл., м. Мукачево, вул. Берегівська-бічна, 4, з напрямку 70°, підхід ракет до об'єкту удару курсом $\approx 250^\circ (+10^\circ)$.

Ракета типу ЗМ-14 «Калібр» – це високоточна крилата ракета, призначена для враження в простих і складних метеорологічних умовах, вдень та вночі, стаціонарних (малорухомих) наземних і морських цілей із задалегідь відомими координатами, запуск якої здійснюється із транспортно-пускового стакану у складі комплексу «Калібр-НК», який встановлюється на надводних кораблях. Типовими цілями ракети типу ЗМ-14 є наземні пункти управління військами, склади зброї та палива, аеродромні та портові споруди. Ракета типу ЗМ-14 має такі основні технічні характеристики: стартова довжина - до 8,20 м; розмах крил - до 3,3 м; дальність польоту - 1500 - 2600 км; система керування - інерційна навігаційна система з корекцією за цифровими картами місцевості та цифровими зображеннями з активною радіолокаційною головою самонаведення; висота польоту - над морем 20 м, над землею 50-150 м зі швидкість польоту до 980 км/год та з точністю (кругове імовірне відхилення) до 20 м.

Траєкторія польоту крилатої ракети типу ЗМ-14 «Калібр» не є прямою лінією, ракета «огинає» рельєф місцевості, часто прокладається на гранично малих висотах та в обхід задалегідь розвіданих позицій системами протиповітряної оборони (ППО), що ускладнює її перехоплення. При підльоті до мети на заключному етапі крилата ракета різко набирає висоту, виконуючи вертикальне або полого пікірування для максимальної точності удару, з похибкою до 20 метрів, що вказує на замисел нанесення удару по цивільному об'єкту заводу «Флекстрікс ТзОВ» та виключає можливість значного відхилення від заданої точки прицілювання через технічні фактори.

Вказані крилаті ракети типу ЗМ-14 «Калібр» на територію України зайшли неподалік м. Херсон, до Закарпатської області ракети зайшли зі сторони Івано-Франківської області та до місця ураження маршрут крилатих ракет проходив через

Тячівський, Хустський та Мукачівський райони Закарпатської області. Перша ракета типу ЗМ-14 «Калібр», о 04 год. 30 хв. 32 с., влучила в цех заводу «Флекстронікс ТзОВ», де вироблялися пластикові деталі до кавоварок, друга ракета типу ЗМ-14 «Калібр», о 04 год. 36 хв. 53 с., влучила біля будівлі приміщення заводу «Флекстронікс ТзОВ», внаслідок чого пошкоджено виробничі цехи, офісні, складські приміщення та інше майно заводу «Флекстронікс ТзОВ».

Внаслідок вказаного умисного ракетного обстрілу об'єкта цивільної інфраструктури – території заводу «Флекстронікс ТзОВ», який не був військовою цілью та не використовувався для військових потреб, окрім майна заводу «Флекстронікс ТзОВ» пошкоджено також майно Дочірнього підприємства «Мессер Україна», ідентифікаційний код юридичної особи 35253290 (далі – ДП «Мессер Україна»), юридична адреса: м. Дніпро, вул. Дніпросталівська, 22К, яке знаходилось в оренді заводу «Флекстронікс ТзОВ» відповідно до умов Договору на оренду кріогенного обладнання № 2 від 01.01.2020.

ДП «Мессер Україна» — це українське підприємство, що спеціалізується на виробництві промислових газів. Компанія базується в м. Дніпро та є ключовим постачальником кисню, азоту, аргону, вуглекислоти та спеціальних газових сумішей для промисловості та медицини.

Окрім того, внаслідок вказаного умисного ракетного обстрілу цивільного об'єкту – заводу «Флекстронікс ТзОВ», заподіяно травмування цивільного населення у кількості 25 цивільних осіб, які звернулися за медичною допомогою, а саме: Шишка С.С., Сличко Х.Ю., Кондусова І.В., Пехньо Х.Ю., Іванчо М.В., Ковач Т.І., Майкут І.С., Олац В.В., Тимошенко Д.В., Товтин-Мидулич М.М., Горват Ж.В., В'яйзянін Н.М., Ільницька М.Т., Мартинюк Н.В., Сільцер О.П., Тромпак М.І., Попінчак О.О., Козлова Т.Г., Русинка М.Г., Ковач В.О., Горват І.А., Зварич Н.В., Кірчак К.С., Бучина Н.І., Лазарев В.М.

Відповідно до висновків судово-медичних експертиз, 18 із зазначених потерпілих отримали тілесні ушкодження різного ступеня тяжкості, а саме: тяжких тілесних ушкоджень зазнав Лазарев В.М.; середнього ступеня тяжкості зазнали: Горват Ж.В., Зварич Н.В., Ільницька М.Т., Попінчак О.О., Бучина Н.І., Горват І.А., Козлова Т.Г.; легких тілесних ушкоджень зазнали: Пехньо Х.Ю., Майкут І.С., Кирча К.С., Ковач Т.І., Попінчак О.О., Іванчо М.В., Русинка М.Г., Товтин-Медулич М.М., Кондусова І.В., Тимошенко Д.В.

Зважаючи на викладене, начальник штабу – заступник командира 30 днк ЧФ ВМФ ЗС РФ капітан 1 рангу Тітов М.В., діючи умисно, реалізуючи завідомо незаконні, злочинні бойові накази та розпорядження вищого політичного та військового керівництва РФ, за попередньою змовою групою осіб з числа військового командування ЧФ ВМФ ЗС РФ, а саме з Пінчуком С.М., Романовим А.Ю. та Кузьмінім В.В., діючи в умовах міжнародного збройного конфлікту та у зв'язку з ним, умисно спрямував напад на цивільний об'єкт, тобто об'єкт, що не є військовою цілью та на цивільне населення як таке. Так, Тітов М.В. розуміючи, що завод «Флекстронікс ТзОВ», що розташований за адресою: Закарпатська обл., м. Мукачево, вул. Берегівська-бічна, буд. 4, є цивільним об'єктом, який перебуває під захистом міжнародного гуманітарного права та не повинен бути об'єктом нападів, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 21.08.2025, прийняв рішення щодо реалізації плану заходів нанесення ракетних ударів по вказаному цивільному об'єкту, при цьому, усвідомлюючи тяжкі наслідки у вигляді поранення великої кількості цивільних осіб, пошкодження вказаного підприємства та бажаючи настання таких наслідків, поставив відповідний бойовий наказ (розпорядження) та контролюючи його виконання, чим порушивши ст. 48, п.п. 1, 2 ст. 51, п.п. 1, 2 ст. 52

та п.п. 1, 2 ст. 57 Додаткового протоколу I, п. г ст. 23 та ст. 25 Гаазької Конвенції, ст. 8(2)(b)(i) та ст. 8(2)(b)(ii) Римського статуту Міжнародного кримінального суду.

Таким чином, Тітов М.В. обґрунтовано підозрюється у порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчинених за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення (злочину), передбаченого, ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

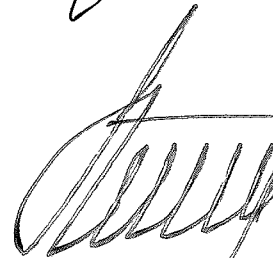
Старший слідчий в ОВС слідчого відділу
Управління Служби безпеки України
в Закарпатській області
підполковник юстиції

Василь БЕЛЕЙ

«ПОГОДЖЕНО»

Начальник відділу нагляду за додержанням
законів регіональним органом безпеки
Закарпатської обласної прокуратури

Ігор ПШАШ

Про підозру мені повідомлено, письмове повідомлення про підозру отримав:

«___» _____ 2026 року, о «___» год. «___» хв.

Підозрюваний: _____ / _____ /
(Прізвище, ім'я, по батькові) (Підпис)

Захисник: _____ / _____ /
(Прізвище, ім'я, по батькові) (Підпис)

Одночасно, у відповідності до вимог ст.ст. 42, 277 КПК України роз'яснено, що підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри, в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилася;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний має також інші процесуальні права передбачені цим кодексом. Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

Підозрюваний: _____ / _____ /
(Прізвище, ім'я, по батькові) (Підпис)

Захисник: _____ / _____ /
(Прізвище, ім'я, по батькові) (Підпис)

Повідомлення про підозру вручив та права роз'яснив:

**Старший слідчий в ОВС слідчого відділу
Управління Служби безпеки України
в Закарпатській області
підполковник юстиції**

Василь БЕЛЕЙ

ПАМ'ЯТКА
про процесуальні права та обов'язки підозрюваного
Тітов Михайло Вікторович
(прізвище, ім'я по батькові підозрюваного)

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право **примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення**. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Права мені роз'яснені та зрозумілі. Пам'ятку про процесуальні права та обов'язки підозрюваного отримав.

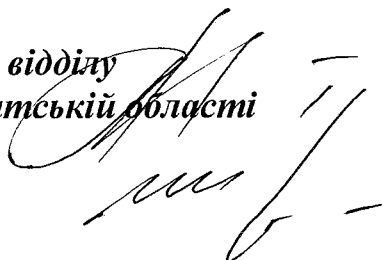
Пам'ятку отримав:

«__» _____ 20__ року _____ (підпис) _____ (прізвище, ініціали підозрюваного)

Захисник-адвокат: _____ (підпис) _____ (прізвище, ініціали)

Пам'ятку вручив:

*Старший слідчий в ОВС слідчого відділу
Управління СБ України в Закарпатській області
підполковник юстиції*

Василь БЕЛЕЙ

СЛУЖБА БЕЗОПАСНОСТИ УКРАИНЫ

Управление Службы безопасности Украины в Закарпатской области

Следственный отдел

ул. Довженко, 3, г. Ужгород, 88000, тел. (0312) 61-61-31

www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu_zak_sv07@ssu.gov.ua Код по ЄГРПОУ 2000156

УВЕДОМЛЕНИЕ

о подозрении в совершении уголовного правонарушения (преступления)

город Ужгород

«19» июня 2026 года

Старший следователь по ОВД следственного отдела Управления Службы безопасности Украины в Закарпатской области подполковник юстиции Белей Василий Васильевич, рассмотрев материалы досудебного расследования уголовного правонарушения, сведения о котором внесены в Единый реестр досудебных расследований 21.08.2025 за № 22025070000000127, установив наличие достаточных доказательств для подозрения лица в совершении уголовного правонарушения (преступления), согласно ст.ст. 2, 4, 22, 36, 40, 42, 276, 277, 278 УПК Украины, -

СООБЩИЛ:

ТИТОВУ Михаилу Викторовичу,
20.03.1980 г.р., уроженцу г. Ярославль РФСР,
гражданину Российской Федерации,
зарегистрированного и проживающего по адресу РФ,
Мурманская обл., г. Полярный, ул. Гаджиева, дом. 2,
кв. 84, паспорт гражданина РФ серии 7803 № 988230,
ИНН 511690134306, начальнику штаба – заместителю
командира 30 дивизии надводных кораблей
Черноморского флота Военно-морского флота
Вооруженных сил РФ, капитану 1 ранга,

о подозрении в совершении им уголовного правонарушения (преступления), предусмотренного ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 УК Украины, то есть в нарушении законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины, совершенных по предварительному сговору группой лиц.

С февраля 2014 года до этого времени продолжается международный вооруженный конфликт, вызванный вооруженной агрессией Российской Федерации (далее - РФ) против Украины и оккупацией части территории Украины. В ходе указанного международного вооруженного конфликта, 24.02.2022 президент РФ объявил начало так называемой специальной военной операции, что заключается в осуществлении полномасштабного вторжения Вооруженных сил РФ (далее – ВС РФ), других вооруженных формирований РФ и подконтрольных им группировок иррегулярных вооруженных формирований на территорию Украины.

Факт полномасштабного вторжения на территорию Украины не скрывался властями РФ, также установлен решениями международных организаций, в

частности, резолюцией Генеральной Ассамблеи ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Об агрессии против Украины», п. п. 1, 3 Заключения 300 (2022) Парламентской ассамблеи Совета Европы «Последствия агрессии Российской Федерации против Украины» п. п. 17, 18 приказа Международного Суда ООН от 16.03.2022 по ходатайству о принятии временных мер по делу «Обвинение в геноциде в соответствии с Конвенцией о предотвращении преступления геноцида и наказание за него (Украина против РФ и др.)»

Согласно ст. 2, совместной для Женевских конвенций о защите жертв войны 1949 года, эти конвенции, как и другие акты законов и обычаев войны (международного гуманитарного права), применяются ко всем случаям объявленной войны или любому другому вооруженному конфликту, который может возникнуть между двумя или более Высокими Договаривающимися Сторонами, даже частичной или полной оккупации Высокой Договаривающейся Стороны, даже если эта оккупация не подвергается вооруженному сопротивлению.

Согласно ст. 48 Дополнительного протокола к Женевским конвенциям от 12.08.1949, касающийся защиты жертв международных вооруженных конфликтов (Протокол I), от 08.06.1977 (далее – Дополнительного протокола I), для обеспечения уважения и защиты гражданского населения и гражданских объектов стороны, находящиеся в конфликте, должны всегда различать гражданские военные объекты и соответственно направлять свои действия только против военных объектов.

Согласно п. 1 ст. 51 Дополнительного протокола I гражданское население и отдельные гражданские лица пользуются общей защитой от опасностей, возникающих в связи с военными операциями. С целью осуществления этой защиты, в дополнение к другим применяемым нормам международного права, при всех обстоятельствах следует соблюдать такие нормы.

Кроме того, согласно п. 2 ст. 51 Дополнительного протокола I гражданское население как таковое, а также отдельные гражданские лица не должны быть объектом нападений. Запрещены акты насилия или угрозы насилием, которые имеют главную цель терроризировать гражданское население и сам террор гражданского населения.

Согласно п. 1 ст. 52 Дополнительного протокола I гражданские объекты не должны быть объектом нападения или репрессалий. Гражданскими объектами есть все те объекты, которые не являются военными объектами, как они определены в п. 2.

В п. 2 ст. 52 Дополнительного протокола I говорится, что нападения должны строго ограничиваться объектами. Что касается военных объектов, то военные объекты ограничиваются теми объектами, которые в силу своего характера, размещения, назначения или использования вносят эффективный вклад в военные действия и полное или частичное разрушение, захват или нейтрализация которых при существующих в данный момент обстоятельствах дает явное военное преимущество.

В соответствии с п. 1 ст. 57 Дополнительного протокола I, при проведении военных операций должна постоянно проявляться забота о том, чтобы оберегать гражданское население, гражданские лица и гражданские объекты.

Согласно п. 2 ст. 57 Дополнительного протокола I, в отношении нападений принимаются следующие меры предосторожности:

а) те, кто планирует нападение или принимает решение о его совершении:

а.1) делают все возможное, чтобы убедиться в том, что объекты нападения не являются ни гражданскими лицами, ни гражданскими объектами и не подлежат особой защите, а являются военными объектами в значении п. 2 ст. 52, и что согласно положению настоящего Протокола нападение на них не запрещено;

а.2) принимают все практически возможные меры предосторожности при выборе средств и методов нападения с тем, чтобы избежать случайных потерь жизни среди гражданского населения, ранения гражданских лиц и случайного вреда гражданским объектам и, во всяком случае, свести их к минимуму;

а.3) воздерживаются от принятия решений об осуществлении любого нападения, которое, как ожидается, вызовет случайные потери жизни среди гражданского населения, ранение гражданских лиц и нанесет случайный ущерб гражданским объектам или то и другое вместе, что было бы чрезмерным относительно конкретного и прямого военного преимущества, которое предполагается получить;

б) нападение отменяется или останавливается, если становится очевидным, что объект не является военным, что он подлежит особой защите, или что нападение, как можно ожидать, вызовет случайные потери жизни среди гражданского населения, ранение гражданских лиц и нанесет случайный ущерб гражданским объектам или то и другое вместе, что было бы чрезмерным относительно конкретного;

с) делается эффективное предварительное предупреждение о нападениях, которые могут затронуть гражданское население, за исключением тех случаев, когда обстоятельства этого не позволяют.

Статьей 25 Положения о законах и обычаях войны на суше Приложения к IV Конвенции о законах и обычаях войны на суше от 18.10.1907 (Гагская Конвенция) запрещается любым способом атаковать или бомбардировать незащищенные города, поселки, жилые дома.

Пунктом g ст. 23 Положения о законах и обычаях войны на суше Приложения к IV Конвенции о законах и обычаях войны на суше от 18.10.1907 (Гагская Конвенция), кроме запретов, предусмотренных специальными конвенциями, особенно запрещается уничтожать или захватывать собственность врагу, кроме случаев, когда такое уничтожение или захват действительно требуется военной необходимостью.

Согласно ст. 8(2)(b)(i) Римского устава Международного уголовного суда, грубые нарушения Женевских конвенций от 12.08.1949, а именно: умышленное направление нападений на гражданское население как таковое или на отдельных гражданских лиц, не принимающих непосредственного участия в военных действиях, считается военным преступлением. Также, военным преступлением является умышленное направление нападений на гражданские объекты, то есть объекты, не являющиеся военными целями, в соответствии со ст. 8(2)(b)(ii) Римского устава Международного уголовного суда.

Эти положения устанавливают четкий запрет на любые действия, направленные на разрушение или повреждение не имеющих военного значения объектов в контексте международных вооруженных конфликтов.

Досудебным расследованием установлено, что к широкомасштабному вооруженному вторжению на территорию Украины, в условиях международного вооруженного конфликта, в рамках так называемой специальной военной операции, действуя в рамках замысла стратегической операции по поражению гражданских объектов на территории Украины, причастно военное руководство РФ и командование Черноморского флота. ВС РФ (далее – ЧВ ВМФ ВС РФ), на которое, согласно заранее разработанному плану, возлагалось осуществление вооруженного вторжения в виде проведения ракетных обстрелов гражданских объектов с кораблей флота, находящихся в акватории Черного моря.

В частности, к вышеуказанным преступным действиям причастно командование ЧФ ВМФ ВС РФ, в лице командующего ЧФ ВМФ ВС РФ адмирала Пинчука Сергея Михайловича, 26.07.1971 г.р. и начальника штаба – первого заместителя

командующего ЧФ ВМФ ВС РФ вице-адмирала Романова Аркадия Юрьевича, действуя по предварительному сговору между собой, в неустановленное досудебное расследование время, но не позднее 21.08.2025, привлекли командование соединения кораблей, в том числе 30 дивизии надводных кораблей (далее – 30 днк) ЧФ ВМФ ВС РФ, в лице командира 30 днк ЧФ ВМФ ВС РФ контр-адмирала Кузьмина Владимира Вячеславовича, 19.10.1979 г.р. и начальника штаба – заместителя командира 30 днк ЧФ ВМФ ВС РФ капитана 1 ранга Титова Михаила Викторовича, 20.03.1980 г.р., которые в свою очередь привлекли командира фрегата пр. 11356 «Адмирал Макаров», бортовой № 499 (далее – фрегат «Адмирал Макаров») 30 днк ЧФ ВМФ ВС РФ капитана 3 ранга Гаврильченко Сергея Андреевича, 23.05.1991 г.р.

Установлено, что с июня 2023 года и по меньшей мере до 21.08.2025 (включительно) более точные даты в настоящее время досудебным следствием не установлены, военнослужащий ЧФ ВМФ ВС РФ капитан 1 ранга Титов М.В. проходил военную службу в должности начальника штаба – заместителя командира 30 днк ЧФ ВМФ ВС РФ.

Возглавляемый Титовым М.В. в указанный период штаб 30 днк ЧФ ВМФ ВС РФ является главным органом управления и командования тактического соединения ЧФ, объединяющего надводные боевые корабли разных классов и предназначенные для выполнения оперативных и боевых задач в составе флота, в частности обеспечения военно-морского присутствия, охраны морских коммуникаций, участия в морских операциях, нанесения ракетно-артиллерийских ударов по морским и наземным целям а также привлечение к боевым действиям в рамках вооруженной агрессии РФ против Украины.

В соответствии с нормативно-правовыми актами РФ, в частности Корабельного устава ВМФ (утвержденный указом президента РФ от 31.07.2022 № 511 «Об утверждении Корабельного устава ВМФ»), начальник штаба – заместитель командира 30 днк ЧФ ВМФ ВС РФ от порядка от 30.07.2022 г. ВС РФ, должен был:

- осознать поставленную задачу;
- оценить обстановку;
- провести необходимые тактико-специальные расчеты и произвести предложения должностных лиц штаба для обеспечения принятия решения командиром дивизии;
- при разработке замысла командиром 30 днк, готовить и докладывать командиру 30 днк необходимые ему предложения, справки и расчеты;
- после утверждения замысла (решения) командиром 30 днк, организовать разработку и доведение боевого приказа дивизии и боевых распоряжений силам (в том числе фрегата «Адмирал Макаров»);
- организовать работу штаба дивизии по принятию решения командира во исполнение постановленного командующим ЧФ задачи, подписывающей решение;
- организовать работу штаба дивизии по разработке боевого приказа и боевых распоряжений подчиненным силам в частности фрегата «Адмирал Макаров», которые он подписывает;
- при выполнении задачи организовать работу штаба по непосредственному управлению подчиненными силами, в частности, фрегатом «Адмирал Макаров».

При постановке задач командиру фрегата «Адмирал Макаров» Титов М.В. должен был доказать:

- основные и запасные объекты удара с указанием географических (топографических координат точек прицеливания), размеров и характера целей;
- время нанесения ударов;
- расход ракет на каждый объект и точки нацеливания;

– запас ракет для поражения незапланированных целей или для ударов по надводным целям;

– основные и запасные районы огневых позиций.

Так, для реализации преступного умысла, направленного на терроризирование гражданского населения Украины, путем нанесения ракетных ударов ВС РФ, в том числе силами ЧФ ВМФ ВС РФ, с целью запугивания гражданского населения Украины, прекращения работы промышленных предприятий, создания условий для постоянного напряжения в обществе, преследуя таким образом цель вынудить руководство Украины пойти на выгодные для РФ территориальные и политические уступки, высшее военное командование РФ, в неустановленное досудебным расследованием время, но не позднее августа 2025 года, привлекли силы и средства ЧФ ВМФ ВС РФ, в частности командующего ЧФ ВМФ ВС РФ Пинчука С.М., начальника штаба – первого заместителя командующего ЧФ ВМФ ВС РФ Романова А.Ю., командира 30 днк ЧФ ВМФ ВС РФ Кузьмина В.В., начальника штаба – заместителя командира 30 днк ЧФ ВМФ ВС РФ Титова М.В., командира фрегата «Адмирал Макаров» Гаврильченко С.А. и других неустановленных в ходе досудебного следствия лиц.

При этом политическое и военное руководство РФ вместе с Пинчуком С.М., Романовым А.Ю., Кузьминым В.В., Титовым М.В. знали и понимали, что гражданские объекты в населенных пунктах на всей территории Украины находятся под охраной норм международного гуманитарного права, запрещающих подвергать их нападениям и уничтожению. Указанные гражданские объекты по своему назначению не относятся к объектам военного характера, не дают военного преимущества, не используются в военных целях и не вносят эффективный вклад в военные действия.

В дальнейшем, не позднее 21.08.2025, более точные даты в настоящее время досудебным следствием не установлены, Пинчук С.М., Романов А.Ю., Кузьмин В.В. и Титов М.В., находясь в неустановленных досудебным следствием местах, выполняя совместный преступный план, действуя умышленно, по предварительному сговору группой лиц с военным командованием РФ, осознавая тяжкие последствия в виде ранения значительного количества гражданских лиц и повреждения гражданского объекта, желая наступления таких последствий в нарушение ст. 48, п. 1 ст. 51, п. 2 ст. 51, п. 1 ст. 52, п. 2 ст. 52, п. 1 ст. 57 и п. 2 ст. 57 Дополнительного протокола I, п. g ст. 23 и ст. 25 Гаагской Конвенции, ст. 8(2)(b)(i) и ст. 8(2)(b)(ii) Римского устава Международного уголовного суда, обеспечили нанесение из фрегата «Адмирал Макаров», из состава 30 днк ЧФ ВМФ ВС РФ, ударов двумя крылатыми ракетами морского базирования ЗМ-14Т «Калибр» универсального корабельного стрельбового комплекса ЗК-14 «Калибр-НК» по гражданскому предприятию «Хозяйственное общество в форме общества с ограниченной ответственностью завод «Флекстроникс ООО», идентификационный код юридического лица 32221224 (далее – завод «Флекстроникс ООО»), расположенного по адресу: Закарпатская обл., г. Мукачево, ул. Береговская-боковая, дом. 4.

Завод «Флекстроникс ООО» – это крупное гражданское предприятие по производству электрических бытовых приборов (потребительской, медицинской и телекоммуникационной электроники, в частности, фитнес-трекеров, устройств мониторинга и бытовой техники для мировых брендов) производства других изделий из пластмасс, являющихся частью глобальной американской корпорации «Flex».

Для выполнения отведенной роли по реализации вышеуказанного совместного преступного плана, Титов М.В., в неустановленное досудебным следствием время и место, но не позднее августа 2025 года, получил боевой приказ (распоряжение) от

штаба ЧФ ВМФ ВС РФ, в лице Пинчука С.М. и Романова А.Ю., которые предварительно указанный боевой приказ (распоряжение) получили от высшего политического и военного руководства РФ (главного штаба ВМФ ВС РФ) о нанесении ракетного удара по гражданскому объекту завода «Флекстроникс ООО».

В дальнейшем, Титов М.В., осознавая замысел старших командиров по нанесению ракетных ударов по гражданскому объекту на территории Украины, организовал работу штаба 30 днк ЧФ ВМФ ВС РФ по разработке и отдаче боевого приказа (распоряжения) командиру фрегата «Адмирал Макаров» 30 днк ЧФ ВМФ ВС РФ Гаврильченко С.А. нанесении с корабельного ракетного пускового комплекса ЗС14 «Калибр-НК» ударов двумя управляемыми высокоточными крылатыми ракетами типа ЗМ-14 «Калибр», с определенными координатами месторасположения гражданского объекта завода «Флекстроникс ООО». Принятое решение об отдаче указанного боевого приказа (распоряжения) командиру фрегата «Адмирал Макаров» 30 днк ЧФ ВМФ ВС РФ, Титовым М.В., как начальником штаба – заместителем командира 30 днк ЧФ ВМФ ВС РФ, согласовывалось и подписывалось совместно с командиром 30 днк ЧФ ВМФ ВС РФ Кузьминым В.В.

Принятое Титовым М.В. решение включало в себя, в частности: осознание боевого приказа (распоряжения) о нанесении ракетного удара по гражданскому объекту завода «Флекстроникс ООО»; ориентировку командира фрегата «Адмирал Макаров» по полученному боевому приказу (распоряжение); выработка плана выполнения поставленной задачи, его утверждение у командующего ЧФ ВМФ ВС РФ и доведение его конкретно командиру фрегата «Адмирал Макаров» 30 днк ЧФ ВМФ ВС РФ Гаврильченко С.А.

При этом Титов М.В. отдавал себе отчет, что завод «Флекстроникс ООО», является гражданским объектом в понимании п. 1 ст. 52 Дополнительного протокола I, который находится под защитой международного гуманитарного права и не должен быть объектом нападений, а также его действия могут привести к повреждению гражданского объекта и нанесению телесных повреждений гражданским лицам.

После этого, Гаврильченко С.А., находясь на фрегате «Адмирал Макаров» 30 днк ЧФ ВМФ ВС РФ, который находился на внешнем рейде порта Новороссийск в Черном море к югу от мыса Мысхако, 21.08.2025, путем отдачи приказов и распоряжений подчиненным ему военнослужащим, обеспечил нанесение ударов с корабельного ракетного пускового комплекса ЗС14 «Калибр-НК» двумя управляемыми высокоточными крылатыми ракетами типа ЗМ-14 «Калибр» (приблизительное время пуска ракет 02 ч. 55 мин. - 03 ч. 00 мин.) по территории завода «Флекстроникс ООО» по адресу: Закарпатская обл., г. Мукачево, ул. Береговско-боковая, 4, с направления 70°, подход ракет к объекту удара курсом $\approx 250^\circ (+10^\circ)$.

Ракета типа ЗМ-14 «Калибр» – это высокоточная крылатая ракета, предназначенная для впечатления в простых и сложных метеорологических условиях, днем и ночью, стационарных (малоподвижных) наземных и морских целей с заранее известными координатами, запуск которой осуществляется из транспортно-пускового стакана в составе комплекса «Калибр-НК» который устанавливается на надводных кораблях. Типичными целями ракеты типа ЗМ-14 есть наземные пункты управления войсками, склады оружия и топлива, аэродромные и портовые сооружения. Ракета типа ЗМ-14 имеет следующие основные технические характеристики: стартовая длина – до 8,20 м; размах крыльев – до 3,3 м; дальность полета – 1500 – 2600 км; система управления – инерционная навигационная система с коррекцией по цифровым картам местности и цифровым изображениям с активной радиолокационной головкой самонаведения; высота полета - над морем 20 м, над

землей 50-150 м со скоростью полета до 980 км/ч и с точностью (круговое вероятное отклонение) до 20 м.

Траектория полета крылатой ракеты типа ЗМ-14 «Калибр» не является прямой линией, ракета «огибает» рельеф местности, часто прокладывается на предельно малых высотах и в обход заранее разведанных позиций системами противовоздушной обороны (ПВО), что затрудняет ее перехват. При подлете к цели на заключительном этапе крылатая ракета резко набирает высоту, выполняя вертикальное или пологое пикирование для максимальной точности удара, с погрешностью до 20 метров, что указывает на замысел нанесения удара по гражданскому объекту завода «Флекстроникс ООО» и исключает возможность значительного уклонения от заданной точки прицела из-за технических факторов.

Указанные крылатые ракеты типа ЗМ-14 «Калибр» на территорию Украины зашли недалеко от г. Херсона, в Закарпатскую область ракеты зашли со стороны Ивано-Франковской области и к месту поражения маршрут крылатых ракет проходил через Тячевский, Хустский и Мукачевский районы Закарпатской области. Первая ракета типа ЗМ-14 «Калибр», в 04 час. 30 мин. 32 с., попала в цех завода «Флекстроникс ООО», где производились пластиковые детали к кофеваркам, вторая ракета типа ЗМ-14 «Калибр», в 04 час. 36 мин. 53 с., попала возле здания помещения завода «Флекстроникс ООО», в результате чего повреждены производственные цеха, офисные, складские помещения и другое имущество завода «Флекстроникс ООО».

В результате указанного умышленного ракетного обстрела объекта гражданской инфраструктуры – территории завода «Флекстроникс ООО», который не был военной целью и не использовался для военных нужд, кроме имущества завода «Флекстроникс ООО» повреждено также имущество Дочернего предприятия «Мессер Украина», идентификационный код юридического лица 35253290 (далее – ДП «Мессер Украина») юридический адрес: г. Днепр, ул. Днепросталовская, 22К, которое находилось в аренде завода «Флекстроникс ООО» в соответствии с условиями Договора на аренду криогенного оборудования № 2 от 01.01.2020.

ДП «Мессер Украина» – это украинское предприятие, специализирующееся на производстве промышленных газов. Компания базируется в г. Днепр и является ключевым поставщиком кислорода, азота, аргона, углекислоты и специальных газовых смесей для промышленности и медицины.

Кроме того, в результате указанного умышленного ракетного обстрела гражданского объекта – завода «Флекстроникс ООО», причинено травмирование гражданского населения в количестве 25 гражданских лиц, обратившихся за медицинской помощью, а именно: Шишко С.С., Сличко Х.Ю., Кондусова И.В., Пехне Х.Ю., Иванчо М.В., Ковач Т.И., Майкут И.С., Олац В.В., Тимошенко Д.В., Товтин-Мидулич М.М., Горват Ж.В., Вьяйзянин Н.М., Ильницкая М.Т., Мартынюк Н.В., Сильцер О.П., Тромпак М.И., Попинчак А.А., Козлова Т.Г., Русинко М.Г., Ковач В.А., Горват И.А., Зварыч Н.В., Кирчак К.С., Бучина Н.И., Лазарев В.М.

Согласно выводам судебно-медицинских экспертиз, 18 из указанных потерпевших получили телесные повреждения разной степени тяжести, а именно: тяжелые телесные повреждения получил Лазарев В.М.; средней степени тяжести испытали: Горват Ж.В., Зварыч Н.В., Ильницкая М.Т., Попинчак А.А., Бучина Н.И., Горват И.А., Козлова Т.Г.; легкие телесные повреждения получили: Пехньо Х.Ю., Майкут И.С., Кирча К.С., Ковач Т.И., Попинчак А.А., Иванчо М.В., Русинка М.Г., Товтин-Медулич М.М., Кондусова И.В., Тимошенко Д.В.

Учитывая изложенное, начальник штаба - заместитель командира 30 днк ЧФ ВМФ ВС РФ капитан 1 ранга Титов М.В., действуя умышленно, реализуя заведомо незаконные, преступные боевые приказы и распоряжения высшего политического и

военного руководства РФ, по предварительному сговору группой лиц из числа военного командования ЧФ ВМФ ВС РФ, а именно с Пинчуком С.М., Романовым А.Ю. и Кузьминым В.В., действуя в условиях международного вооруженного конфликта и в связи с ним, умышленно направил нападение на гражданский объект, то есть объект, не являющийся военной целью и гражданское население как таковое. Так, Титов М.В. понимая, что завод «Флекстроникс ООО», расположенный по адресу: Закарпатская обл., г. Мукачево, ул. Береговско-боковая, дом. 4, является гражданским объектом, который находится под защитой международного гуманитарного права и не должен быть объектом нападений, в неустановленное досудебным расследованием время, но не позднее 21.08.2025, принял решение по реализации плана мер нанесения ракетных ударов по указанному гражданскому объекту, при этом понимая тяжелые последствия в виде ранения большого количества гражданских лиц, повреждение указанного предприятия и желая наступления таких последствий, поставил соответствующий боевой приказ (распоряжение) и контролируя его выполнения, чем нарушил ст. 48, п.п. 1, 2 ст. 51, п.п. 1, 2 ст. 52 и п.п. 1, 2 ст. 57 Дополнительного протокола I, п. g ст. 23 и ст. 25 Гаагской Конвенции, ст. 8(2)(b)(i) и ст. 8(2)(b)(ii) Римского устава Международного уголовного суда.

Таким образом, Титов М.В., обоснованно подозревается в нарушении законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины, совершенных по предварительному сговору группой лиц, то есть в совершении уголовного правонарушения (преступления), предусмотренного ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 УК Украины.

**Старший следователь по ОВД следственного отдела
Управление Службы безопасности Украины
в Закарпатской области
подполковник юстиции**

Василий БЕЛЕЙ

«СОГЛАСОВАНО»

**Начальник отдела надзора за соблюдением законов
региональным органом безопасности
Закарпатской областной прокуратуры**

Игорь ПИПАШ

О подозрении мне сообщено, письменное уведомление о подозрении получил:

« ____ » _____ 2026 года, о « ____ » час. « ____ » мин.

Подозреваемый: _____ / _____ /
(фамилия, имя, отчество) (подпись)

Защитник: _____ / _____ /
(фамилия, имя, отчество) (подпись)

Одновременно, в соответствии с требованиями ст. ст. 42, 277 УПК Украины разъяснено, что подозреваемый имеет право:

- 1) знать, в совершении какого уголовного правонарушения его подозревают;
- 2) быть четко и своевременно уведомленным о своих правах, предусмотренных настоящим Кодексом, а также получить их разъяснение;
- 3) по первому требованию иметь защитника и свидание с ним до первого допроса с соблюдением условий, обеспечивающих конфиденциальность общения, а также после первого допроса - иметь свидание без ограничения их количества и продолжительности; участие защитника в проведении допроса и других процессуальных действий; на отказ от защитника в любой момент уголовного производства; на получение правовой помощи защитника за счет государства в случаях, предусмотренных настоящим Кодексом и/или законом, регулирующим предоставление безвозмездной правовой помощи, в том числе в связи с отсутствием средств на ее оплату;
- 4) не говорить ничего по поводу подозрения против него или в любой момент отказаться отвечать на вопросы;
- 5) давать пояснения, показания по поводу подозрения, в любой момент отказаться их давать;
- 6) требовать проверки обоснованности задержания;
- 7) в случае задержания или применения меры пресечения в виде содержания под стражей - на немедленное уведомление членов семьи, близких родственников или других лиц о задержании и месте своего пребывания в соответствии с положениями статьи 213 настоящего Кодекса;
- 8) собирать и представлять следователю, прокурору, следователю судьи доказательства;
- 9) участвовать в проведении процессуальных действий;
- 10) во время проведения процессуальных действий задавать вопросы, подавать свои замечания и возражения относительно порядка проведения действий, которые заносятся в протокол;
- 11) применять с соблюдением требований настоящего Кодекса технические средства при совершении процессуальных действий, в которых он участвует. Следователь, прокурор, следственный судья, суд вправе запретить применение технических средств при проведении отдельного процессуального действия или на определенной стадии уголовного производства с целью неразглашения сведений, содержащих охраняемую законом тайну, касающихся интимной жизни лица, о чем выносится (постановляется) мотивированное постановление (определение);
- 12) заявлять ходатайство о проведении процессуальных действий, об обеспечении безопасности для себя, членов своей семьи, близких родственников, имущества, жилья и т.п.;
- 13) заявлять отводы;
- 14) ознакомиться с материалами досудебного расследования в порядке, предусмотренном статьей 221 настоящего Кодекса, и потребовать открытия материалов согласно статье 290 настоящего Кодекса;
- 15) получать копии процессуальных документов и письменные уведомления;
- 16) обжаловать решения, действия и бездействие следователя, прокурора, следователя судьи в порядке, предусмотренном настоящим Кодексом;
- 17) требовать возмещения вреда, причиненного незаконными решениями, действиями или бездействием органа, осуществляющего оперативно-розыскную деятельность, досудебное расследование, прокуратуры или суда, в порядке, определенном законом, а также восстановление репутации, если подозрение не подтвердилось;
- 18) пользоваться родным языком, получать копии процессуальных документов на родном или другом языке, которым он владеет, и при необходимости пользоваться услугами переводчика за счет государства.

Подозреваемый, который есть иностранцем и содержится под стражей, имеет право на встречу с представителем дипломатического или консульского учреждения своего государства, которое ему обязано обеспечить администрация места заключения.

Подозреваемый имеет и другие процессуальные права, предусмотренные настоящим кодексом. Подозреваемому вручается памятка о его процессуальных правах и обязанностях одновременно с их уведомлением, лицом, осуществляющим такое уведомление.

Подозреваемый: _____ / _____ /
(фамилия, имя, отчество) (подпись)

Защитник: _____ / _____ /
(фамилия, имя, отчество) (подпись)

Письменное уведомление о подозрении вручил и права разъяснил:

**Старший следователь по ОВД следственного отдела
Управление Службы безопасности Украины
в Закарпатской области
подполковник юстиции**

Василий БЕЛЕЙ

ПАМЯТКА

о процессуальных правах и обязанностях подозреваемого

Титов Михаил Викторович

(фамилия, имя, отчество подозреваемого)

Уголовный процессуальный кодекс Украины

Статья 42. Подозреваемый

Подозреваемый, обвиняемый имеет право:

- 1) знать, в совершении какого уголовного правонарушения его подозревают;
- 2) быть четко и своевременно уведомленным о своих правах, а также получить их разъяснение в случае необходимости;
- 3) по первому требованию иметь защитника и свидание с ним до первого и перед каждым последующим допросом с соблюдением условий, обеспечивающих конфиденциальность общения, на присутствие защитника во время допроса и других процессуальных действий, в отказ от услуг защитника в любой момент уголовного производства, на получение услуг защитника за счет государства в случае отсутствия средств на оплату таких услуг;
- 4) не говорить ничего по поводу подозрения против него или в любой момент отказаться отвечать на вопросы;
- 5) давать объяснения, показания по подозрению или в любой момент отказаться их давать;
- 6) требовать проверки обоснованности задержания;
- 7) в случае задержания – на немедленное уведомление членов семьи, близких родственников или других лиц о задержании и месте своего пребывания;
- 8) собирать и представлять следователю, прокурору, следователю судьи доказательства;
- 9) участвовать в совершении процессуальных действий;
- 10) во время проведения процессуальных действий задавать вопросы, подавать свои замечания и возражения относительно порядка проведения действий, которые заносятся в протокол;
- 11) применять с соблюдением требований УПК Украины технические средства при проведении процессуальных действий, в которых он участвует. Следователь, прокурор, следственный судья, суд вправе запретить применение технических средств при проведении отдельного процессуального действия или на определенной стадии уголовного производства с целью неразглашения сведений, содержащих охраняемую законом тайну, касающихся интимной жизни лица, о чем выносится мотивированное постановление (определение);
- 12) заявлять ходатайство о проведении процессуальных действий, об обеспечении безопасности для себя, членов своей семьи, близких родственников, имущества, жилья и т.п.;
- 13) заявлять отводы;
- 14) ознакомиться с материалами досудебного расследования и требовать открытия материалов;
- 15) получать копии процессуальных документов и письменные уведомления;
- 16) оспаривать решения, действия и бездействие следователя, прокурора, следователя судьи;
- 17) требовать возмещения вреда, причиненного незаконными решениями, действиями или бездействием органа, осуществляющего оперативно-розыскную деятельность, досудебное расследование, прокуратуры или суда, в порядке, определенном законом, а также восстановление репутации, если подозрение, обвинения не подтвердились;

18) пользоваться родным языком, получать копии процессуальных документов на родном или другом языке, которым он владеет, и при необходимости пользоваться услугами переводчика за счет государства.

Подозреваемый, который является иностранцем и содержится под стражей, имеет право на встречи с представителем дипломатического или консульского учреждения своего государства, которое ему обязано обеспечить администрация места заключения.

Подозреваемый обязан:

1) прибывать по вызову в суд, а в случае невозможности прибыть по вызову в назначенный срок – заранее сообщить об этом;

2) исполнять обязанности, возложенные на него решением о применении мер обеспечения уголовного производства;

3) подчиняться законным требованиям и распоряжениям следователя, прокурора, следователя судьи, суда.

На всех стадиях уголовного производства подозреваемый вправе примириться с потерпевшим и заключить соглашение о примирении. В предусмотренных законом Украины об уголовной ответственности и УПК Украины случаях примирения является основанием для закрытия уголовного производства.

Права мне разъяснены и понятны. Памятку о процессуальных правах и обязанностях подозреваемого получил.

Памятку получил:

« ___ » _____ 20 ___ года _____
(подпись) (фамилия, инициалы подозреваемого)

Защитник-адвокат:

_____ (подпись) (фамилия, инициалы подозреваемого)

Памятку вручил:

*Старший следователь по ОВД следственного отдела
Управление СБ Украины в Закарпатской области
подполковник юстиции*

Василий БЕЛЕЙ

